

Vergaderjaar 2006–2007

30 928

Aanpassing van de Boeken 3 en 6 van het Burgerlijk Wetboek en andere wetten aan de richtlijn betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt

Nr. 9

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 4 juli 2007

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel II wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel A wordt na «Na afdeling 3» ingevoegd: van titel 3.
2. In onderdeel B, vervalt: , eerste lid,.
3. Na onderdeel B wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

C

In artikel 194a, tweede lid, onder a, wordt na «misleitend» ingevoegd: of een misleidende handelspraktijk als bedoeld in de artikelen 193c tot en met 193g.

B

Artikel III wordt als volgt gewijzigd:

Na onderdeel B wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Ba

Artikel 2.15 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding «1» geplaatst.
2. In afwijking van het eerste lid bedraagt de bestuurlijke boete, indien het betreft een overtreding van artikel 8.8, ten hoogste € 450 000.

Toelichting

1. Artikel II

Aanhef (onderdeel A)

Ter verduidelijking is opgenomen dat de nieuwe afdeling 3a (oneerlijke handelspraktijken) wordt geplaatst na afdeling 3 van titel 3 (onrechtmatige daad).

Artikel 194 (onderdeel B)

De wijziging betreft een redactionele verbetering.

Artikel 194a (nieuw onderdeel C)

Artikel 14 van de richtlijn oneerlijke handelspraktijken wijzigt de richtlijn misleidende en vergelijkende reclame en brengt onder meer de terminologie in overeenstemming met de richtlijn oneerlijke handelspraktijken. De wijziging van artikel 3 bis, onder a, van de richtlijn misleidende en vergelijkende reclame wordt door de voorgestelde wijziging geïmplementeerd in artikel 194a.

2. Artikel III

Artikel 2.15 (nieuw onderdeel Ba)

De Consumentenautoriteit of de AFM kunnen op dit moment op grond van de Wet handhaving consumentenbescherming (Whc) een bestuurlijke boete van maximaal € 67 000 opleggen. Dit maximumbedrag van € 67 000 is gekozen, omdat dit bedrag overeenkomt met een geldstraf van de vijfde categorie in het strafrecht. Bij het opstellen van het wetsvoorstel werd een dergelijke maximumboete ook voor oneerlijke handelspraktijken gepast geacht. Gelet echter op de hierna te noemen factoren is het gepast het maximum van een bestuurlijke boete te verhogen tot € 450 000.

In de eerste plaats biedt het voorgestelde boetemaximum meer mogelijkheden voor de Consumentenautoriteit en de AFM de boetehoogte te variëren al naargelang de omstandigheden van het geval, zoals de bedrijfsgrootte van de betrokken overtreder. In de tweede plaats zullen de Consumentenautoriteit en de AFM, meer dan bij andere bepalingen die zij op basis van de Whc handhaven, bij oneerlijke handelspraktijken behalve met bonafide aanbieders, die incidenteel wellicht een overtreding begaan, ook te maken krijgen met aanbieders wier gehele praktijk erop is gericht door middel van misleidende of agressieve methoden, en onder steeds wisselende handelsnamen, consumenten geld afhandig te maken. Een «slechte pers» (reputatieschade) werkt bij dergelijke overtreders naar alle verwachting niet afschrikwekkend. Ook een last onder dwangsom is in deze gevallen niet altijd effectief. De last onder dwangsom geldt namelijk specifiek voor de overtreder die met naam wordt genoemd in de last en voor de specifieke overtreding waarvoor de last is opgelegd. In die gevallen werkt alleen een boete met een dusdanig afschrikwekkend effect dat een onderneming deze niet incalculeert. Vanuit het oogpunt van speciale (de overtreder moet een boete financieel «voelen») en generale (potentiële overtreders moeten worden afgeschrikt) preventie heeft het huidige boetemaximum naar verwachting onvoldoende preventieve werking. Tenslotte wordt het boetemaximum met een verhoging naar € 450 000 in lijn gebracht met de bestaande boetemaxima van consumentenbepalingen in enkele andere wetten, zoals de Telecommunicatiewet (bijvoorbeeld het spamverbod: maximaal € 450 000 of 10% van de omzet indien dit meer is), de Electriciteitswet 1998 en de Gaswet (die beide momenteel al een regeling voor oneerlijke handelspraktijken kennen waarop een maximumboete van € 450 000 staat, of 10% van de omzet indien dit meer is) en de Wet marktordening gezondheidszorg (op basis waarvan bijvoorbeeld misleidende reclame door een zorgaanbieder of

zorgverzekeraar kan worden beboet met maximaal € 500 000 of 10% van de omzet indien dit meer is).

Er is niet gekozen voor een omzetgerelateerde boete, omdat met name in de financiële sector de omzet niet altijd eenvoudig en eenduidig is vast te stellen. Daarnaast hechten wij er aan dat het instrumentarium in de wetgeving omtrent oneerlijke handelspraktijken zo veel als mogelijk aansluit bij hetgeen nu reeds ingevolge de Wet op het financieel toezicht van kracht is.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De staatssecretaris van Economische Zaken,
F. Heemskerk